

Csámpapuszta, 1895. augusztus 13. – Budapest, 1971. június 28.

Kisiparoscsaládból származott, apja asztalosmester volt. Szekszárdon kijárta a négy polgárit, majd 1915-ben Budapesten elvégezte a felső-ipariskola faipari szakát. Szakvizsgája után állami ösztöndíjjal külföldi tanulmányutakat tett. Hazatérte után asztalosműhelyt nyitott Szekszárdon. Harminckét éves korában a Tolna megyei iparos szövetség elnökévé választották. 1926 és 1944 között a Tolna vármegyei kézműiparosság megyei bizottságának az alelnöke, majd elnöke. Az Iparos Híradó rendszeres cikkírója. Az 1920-as években belépett a Nagyatádi-féle kisgazdapártba. 1935-től a Független Kisgazdapárt tagja. 1941-ben felköltözött Budapestre, itt folytatta a szakmáját. A második világháború alatt többször behívták katonának. 1944-ben részt vett az ellenállási mozgalomban. 1945. augusztus 26-án beválasztották az FKGP Tolna vármegyei szervezetének a vezetőségébe. 1945. november 4-én a kisgazdapárt országos listáján nemzetgyűlési képviselővé választották. 1947 februárjától az FKGP Budapest X. kerületi szervezetének elnöke, de hamarosan leváltották. A Margitszigeti Gyógyfürdő Rt. igazgatóságának és a Hadviseltek Gazdasági Szövetkezete felügyelő bizottságának tagja. Az 1947. évi országgyűlési választásokon nem indult. Az 1950-es években, kisgazdapárti múltja miatt, zaklatásoknak volt kitéve. 1952-ben államosították a lakását, majd 1953-ban a műhelyét és a hozzá tartozó felszerelést is elvette a fővárosi tanács ipari osztálya. 1956 októberében részt vett a kisgazdapárt újjászervezésében, ezért 1958. májusában őrizetbe vették, Tökölre internálták, ahonnan 1959. január 22-én szabadult.